AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2020/1903 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2020. május 14.)

az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, X. szakasz – Európai Külügyi Szolgálat

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, X. szakasz – Európai Külügyi Szolgálat,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság véleményére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0043/2020),

A. mivel az irányítási rendszerek eredményessége és hatékonysága, valamint a székhelyen és az uniós képviseleteken az erőforrások felhasználása kulcsfontosságú vezérelvek a külpolitikai célkitűzések eléréséhez, a geopolitikai kihívásokra való reagáláshoz és az Unió mint globális szereplő szerepének megerősítéséhez;

B. mivel alapvető fontosságú a közös irányítási kultúra előmozdítása az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belül a diplomáciai személyzet európai jellegének és csapatszellemének megerősítésével;

C. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozni kívánja, hogy különösen fontos az uniós intézmények demokratikus legitimitásának további erősítése az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepciójának végrehajtása és az emberi erőforrások megfelelő irányítása révén;

1. általános megállapításként sajnálja, hogy a Számvevőszéknek az intézmény 2018. évi pénzügyi évre vonatkozó éves beszámolójáról készített éves jelentése (a továbbiakban: a számvevőszéki jelentés) „Igazgatás” című 10. fejezetének hatóköre és következtetései meglehetősen korlátozottak, annak ellenére, hogy a többéves pénzügyi keret „Igazgatás” című 5. fejezete alacsony kockázatúnak minősül;

2. úgy véli, hogy a számvevőszéki jelentés 10. fejezete szerint elvégzett ellenőrzési munkának az uniós intézmények tekintetében kiegyensúlyozottabbnak kell lennie, és túl kell lépnie a megfelelési követelményeken;

3. úgy véli, hogy több ellenőrzési munkát kell végezni a működési kiadások vagy az EKSZ számára egyre fontosabbá vagy akár kritikussá váló olyan kérdések tekintetében, mint például a stratégiai kommunikációs kapacitás és az információtechnológia, például a kiberbiztonság, a külképviseletek globális biztonsági csomagjának teljesítménye vagy a közös polgári biztonság- és védelempolitika missziótámogatási platformjának pénzügyi irányítása és adminisztratív támogatása;

4. megjegyzi továbbá, hogy a Számvevőszék már második éve nem tett jelentést az EKSZ-szel kapcsolatos konkrét problémákról;

5. elismeréssel jegyzi meg, hogy a Számvevőszék már második éve nem állapított meg lényeges hibaszinteket az EKSZ éves tevékenységi jelentésében és irányítási rendszerében;

6. megjegyzi, hogy az EKSZ 2018. évi teljes költségvetése 678,5 millió EUR-t tett ki (ami 2017-hez képest 2,8 %-os növekedést jelent), az év végén a kötelezettségvállalások tekintetében 99,9 %-os, a kifizetések tekintetében pedig 84,8 %-os (kissé alacsonyabb, mint a 2017. évi 86,7 %) végrehajtási aránnyal, valamint a Bizottság további hozzájárulásaival az uniós képviseleteken alkalmazott bizottsági személyzet igazgatási költségeinek fedezésére; tudomásul veszi a jelenlegi költségvetési bontást, amely szerint 249,7 millió EUR jut az EKSZ székhelye és 428,8 millió EUR a képviseletek számára;

7. megjegyzi, hogy a 2017. évi 55 millió EUR-hoz képest 2018-ban 58,5 millió EUR összegű hozzájárulás folyt be az Európai Fejlesztési Alaptól (EFA) és a vagyonkezelői alapoktól;

8. ösztönzi az EKSZ-t, hogy lehetőség szerint egyszerűsítse a jelenlegi költségvetési nómenklatúrát annak érdekében, hogy lehetővé tegye az EKSZ könnyebb és hatékonyabb irányítását azáltal, hogy fokozatosan észszerűsíti a Bizottság külképviseleteken végzett személyzeti műveleteinek finanszírozására használt 35 költségvetési sort annak érdekében, hogy a földrajzi és a különböző fejlesztési eszközök tükröződjenek;

9. elismeréssel jegyzi meg, hogy a költségvetési gazdálkodás egyszerűsödött azáltal, hogy 2018-ban az összes képviselet – köztük az Európai Fejlesztési Alap képviseletei – irodáinak közös általános költségeit (bérleti díj, biztonság, takarítás és egyéb általános költségek) teljes egészében az EKSZ költségvetési soraiból finanszírozták, a harmadik egymást követő évben; támogatja az EKSZ arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az „Innovatív 2019" projekt révén – amely 20, jelenleg vizsgált javaslatot tartalmaz – korszerűsítse és egyszerűsítse igazgatását; kéri a Számvevőszéket, hogy a vizsgált javaslatokról tegyen jelentést a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak;

10. megállapítja, hogy a székhely költségvetése 249,7 millió EUR volt, amelyből 162,4 millió EUR-t (azaz 65,5 %-ot) a tisztviselők és a külső személyzet fizetésére és egyéb juttatásaira, 30,8 millió EUR-t (azaz 12 %-ot) az épületekre és az azokkal kapcsolatos költségekre, és 34,9 millió EUR-t (azaz 14 %-ot) az informatikai rendszerekre, valamint berendezésekre és bútorokra irányoztak elő;

11. megjegyzi, hogy a képviseletek 428,8 millió EUR-s költségvetése a következőképpen oszlott meg: 118,4 millió EUR (azaz 27,6 %) a tisztviselők javadalmazására, 168 millió EUR (39,2 %) az épületekkel kapcsolatos költségekre, 72,1 millió EUR (16,8 %) a külső személyzetre és a külső szolgáltatásokra, 27,6 millió EUR (6,4 %) az alkalmazottakhoz kapcsolódó egyéb kiadásokra és 42,7 millió EUR (10 %) az egyéb igazgatási kiadásokra; megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság 196,4 millió EUR-t (2016-ban 185,6 millió EUR-t, 2015-ben pedig 204,7 millió EUR-t) utalt át a Bizottság uniós képviseletekhez kiküldött személyzetének adminisztratív költségeire, ez utóbbi a következőképpen oszlott meg: a Bizottság V. fejezetéből 47,2 millió EUR, az operatív program igazgatási soraiból 93,2 millió EUR, és az Európai Fejlesztési Alapból (EFA) és a vagyonkezelői alapokból 58,5 millió EUR (2017-ben 55 millió EUR, míg 2016-ban 45,4 millió EUR);

12. tudomásul veszi az ingatlankezelési politika összetettségét az EKSZ küldetésének tekintetében; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek megfelelő magyarázatot kell adnia ingatlankezelési politikájával kapcsolatban az épületek vásárlása, bérlése vagy kezelése tekintetében; felhívja az EKSZ-t, hogy tanúsítson folyamatos éberséget ingatlankezelési politikája terén, és különösképpen gondoskodjon arról, hogy haladéktalanul foglalkozzanak az épületek vásárlása, bérlése vagy kezelése során felmerülő csalás vagy korrupció gyanújával; felhívja az EKSZ-t, hogy adott esetben adjon kielégítő magyarázatot közbeszerzési eljárásairól és a mentesítési eljárás hatálya alá tartozó épületek költségeiről;

13. hangsúlyozza, hogy a Parlament és az EKSZ közötti jó együttműködés elengedhetetlen az épületekkel kapcsolatos ügyek kezeléséhez és felülvizsgálatához; határozottan ösztönzi az EKSZ-t, hogy kellő időben nyújtsa be jóváhagyásra az épületekre vonatkozó dossziékat, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az alapos felülvizsgálatra és a további kérdésekre; megismétli, hogy a költségvetési hatóságokhoz a kritikus határidőkhöz nagyon közeli időpontban benyújtott ügyek szükségtelen időbeli korlátokhoz vezetnek, és úgy kényszerítik jóváhagyásra a költségvetési hatóságot, hogy annak nincs lehetősége a felülvizsgálati időszak meghosszabbítására;

14. felhívja az EKSZ-t, hogy vállaljon kötelezettséget arra, hogy a későbbi mentesítésekre vonatkozóan továbbra is elküldi az EKSZ ingatlanpolitikájáról szóló munkadokumentumát a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak, beleértve az épületekkel kapcsolatos költségek hátteréről és fedezetéről szóló információkat; tudomásul veszi az EKSZ ingatlanpolitikájáról írásbeli kérdőívek révén nyújtott kimerítő és részletes tájékoztatást;

15. megjegyzi, hogy az EKSZ 30,8 millió EUR-t csoportosított át, amelyből a legnagyobb összeget egy washingtoni épület megvásárlására fordították, és ez utóbbi 239 millió EUR-ra csökkentette a végleges székhely költségvetését, miközben a képviseletek költségvetése 10,7 millió EUR-val nőtt;

16. megjegyzi, hogy az Unió egyre nagyobb kihívást jelentő nemzetközi környezettel szembesül, ami ahhoz vezetett, hogy egyre nagyobb az Unióval szemben támasztott igény arra, hogy vezető szerepet játsszon a nemzetközi színtéren; hangsúlyozza az EKSZ központi szerepét az Unió külpolitikájának a főképviselő/a Bizottság alelnöke irányítása alatt történő végrehajtásában; megjegyzi, hogy az EKSZ megerősített szerepét nem támasztotta alá a személyzet megfelelő növelése; kéri, hogy bocsássanak rendelkezésre elegendő emberi erőforrást annak érdekében, hogy ne veszélyeztessék az Unió mint globális szereplő hatékonyságát;

17. megjegyzi, hogy az EKSZ alapvető szerepet játszik az uniós külpolitika koherenciájának biztosításában; hangsúlyozza továbbá, hogy biztosítani kell az EU hatékony közös biztonság- és védelempolitikája sikeres végrehajtásához szükséges forrásokat;

18. elismeri, hogy az EKSZ bonyolult területen működik, amely ki van téve az uniós képviseletek változásainak, mivel a politikai és társadalmi-gazdasági feltételek gyakran összetettek, instabilak és magas kockázatokkal járnak, ami jelentős költségvetési és költségvonzatokkal járhat, főként a személyzet és az infrastruktúra biztonságára nézve;

19. felhívja az EKSZ-t, hogy hozzon létre álláshelyeket a stratégiai jelentőségű országokban, különösen a csatlakozásra váró országokban és a keleti partnerség országaiban végzett jogalkotási munkáról való jelentéstételért felelős helyi alkalmazottak számára annak érdekében, hogy az Unió jobban megérthesse a szomszédságot és közelebb hozhassa azt az uniós vívmányokhoz; felhívja az EKSZ-t, hogy tegyen lépéseket a feltárt közbeszerzési hibákhoz vezető problémák megoldása és a vonatkozó szabályok jövőbeli megsértésének megelőzése érdekében;

20. megjegyzi, hogy a keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoport 2018-ban 1,1 millió EUR-t kapott az orosz dezinfomációs kampány kezelésére. 2019-ben a költségvetés 3 millió EUR-ra növekedett; felszólít a költségvetés jelentős növelésére annak érdekében, hogy az Unió sikeresen ellensúlyozza az orosz információs háborút; több tájékoztató kampányt szorgalmaz az uniós politikák jobb megismertetése érdekében a keleti partnerországokban;

21. elismeri ebben az összefüggésben, hogy az EKSZ bizonyos költségeinek – például az infrastrukturális költségeknek – struktúrája az árfolyam-ingadozások vagy helyi piaci sajátosságok miatt nehezebben kezelhető, ami a képviseletek szintjén megnehezíti az irányítást és a tervezést;

22. megjegyzi, hogy az új költségvetési rendelet 60. cikke új szabályokat ír elő a képviseletek költségvetés-végrehajtási hatáskörére vonatkozóan, nevezetesen lehetővé teszi a képviseletvezetők helyettesei számára, hogy közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselőként járjanak el, és végrehajtsák a Bizottság működési költségvetését az üzletmenet-folytonosság biztosítása érdekében;

23. üdvözli ezzel összefüggésben, hogy az EKSZ ennek megfelelően kiigazította belső szabályait, ugyanakkor felkéri az EKSZ-t, hogy gondosan kövesse nyomon azokat a helyzeteket, amikor ez az új rendelkezés alkalmazásra kerül, nevezetesen a kis méretű képviseleteknél; felkéri az EKSZ-t, hogy belsőkontroll-stratégiája keretében fordítson különös figyelmet a kapcsolódó potenciális kockázatokra azáltal, hogy folytatja a pénzügyi munkafolyamatok megfelelőségének távellenőrzését és/vagy fokozott ideiglenes támogatást nyújt ezen időszakok megfelelő eseti nyomon követésével és jelentésével; emlékeztet arra, hogy az „üzletmenet-folytonosság” belsőkontroll-standard évek óta az EKSZ belsőkontroll-rendszerének egyik leggyengébb eleme, különösen a képviseletek esetében;

24. pozitív lépésnek tekinti a székhelyre és a képviseletekre vonatkozó kockázat-nyilvántartásokat tartalmazó kockázatértékelési és -kezelési eszköz létrehozását, valamint az új belső ellenőrzési keretrendszer elfogadását; felhívja azonban az EKSZ-t, hogy lépjen túl a kockázattudatosságon azáltal, hogy biztosítja a kockázatcsökkentés hatékony végrehajtását és folyamatos felülvizsgálatát;

25. tudomásul veszi a kötelezettségvállalások és kifizetések előzetes ellenőrzése során feltárt rendellenességek arányát (1041-ből 209 hiba, illetve 1841-ből 258 hiba); sajnálatát fejezi ki a feltárt hibák ismétlődő jellege, azaz főként amiatt, hogy a pénzügyi műveletek előzetes pénzügyi ellenőrzés céljából történő bemutatásakor nem állnak rendelkezésre igazoló dokumentumok; felkéri továbbá az EKSZ-t, hogy továbbra is nyújtson egyedi támogatást a képviseleteken zajló, bármely értékű közbeszerzéshez; üdvözli az elektronikus pénzügyi munkafolyamatok 2019 végéig történő bevezetését a székhelyen, amelyeknek célja, hogy általában véve hozzájáruljanak a hibaszint csökkentéséhez;

26. üdvözli, hogy az utólagos ellenőrzési módszertant 2018-ban hozzáigazították a Számvevőszék módszertanához, lehetővé téve, hogy a műveletek véletlenszerű rétegzett mintái alapján megállapítsák a fő kiadási területekre, nevezetesen a személyzeti kiadásokra, az infrastruktúrára, a biztonságra és az informatikai/távközlésre vonatkozó hibaarányt; úgy véli, hogy ez a pozitív fejlemény a pénzügyi tranzakciók szélesebb körű és átfogó lefedettsége alapján jobb áttekintést fog nyújtani a vezetőség és a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő számára a kockázatnak kitett operatív és teljes pénzügyi összegekről; kiemeli, hogy ez a módszertan objektívebb alapot szolgáltat a célzott cselekvési tervek kibocsátásához enyhítő intézkedésekkel vagy esetleges fenntartásokkal;

27. emlékeztet annak fontosságára, hogy a képviseletek valamennyi területen eredményorientált támogatásban részesüljenek, nevezetesen a közbeszerzések támogatása érdekében; úgy véli, hogy a 27 képviseletet magában foglaló európai regionális központ tapasztalatait, együttműködését és eredményeit megfelelően értékelni kell, különösen a magasabb biztonsági szint biztosítása szempontjából, ugyanakkor esetleg más, hasonlóan hatékony eszközöket is figyelembe kell venni;

28. felhívja az EKSZ-t, hogy az új belsőkontroll-standardokkal összhangban fokozatosan erősítse meg az EKSZ megbízhatósági láncát, nagyobb hangsúlyt helyezve mind az egyéni kompetenciára és a kontrollok végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó elszámoltathatóságra (ahogy az a belsőkontroll-elvek végrehajtásáról szóló 2018. évi kérdőívben is tükröződik, nevezetesen a technológia feletti kontroll terén, ami valamivel alacsonyabb pontszámot kapott), mind pedig a csalás kockázatára;

29. üdvözli az EKSZ arra irányuló erőfeszítéseit, hogy előmozdítsa az újonnan kinevezett képviseletvezetők elszámoltathatóságát politikai megbízatásuk mellett az operatív felelősségi körükbe tartozó uniós pénzeszközökkel való hatékony és eredményes gazdálkodás tekintetében is; úgy véli, hogy ez a külügyek terén működő összes szereplőt is érinti, például az EU különleges képviselőit, az uniós különmegbízottakat, a katonai műveletek vezetőit és a polgári missziók vezetőit;

30. emlékeztet arra, hogy a fenntartás az elszámoltathatóság megteremtésének egyik sarokköve, és ezért az EKSZ megbízhatósági láncán belül megelőző és átlátható eszközt jelent, amely tükrözi a folyamatban lévő kihívásokat, illetve a képviseletvezetők által tapasztalt fennmaradó és felmerült hiányosságokat;

31. megjegyzi, hogy csak két képviselet élt indokolással ellátott fenntartással, nevezetesen – mint 2017-ben – a szíriai képviselet, valamint az Európa Tanács strasbourgi képviselete a végrehajtott szerződések közbeszerzési szabályoknak való meg nem felelése miatt; ösztönzi az EKSZ-t, hogy folytassa az összes szerződés folyamatban lévő teljes körű felülvizsgálatát a pénzügyi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében;

32. megállapítja, hogy 2018 végén a tagállamokból kirendelt diplomaták létszáma a tisztviselők teljes létszámának 33,76 %-át tette ki, ami majdnem megegyezik a 2014-es 33,8 %-os szinttel; tudomásul veszi az alábbi enyhe ingadozásokat 2014 és 2018 között: 32,83 % 2017 végén, 31,7 % 2016 végén, 32,9 % 2015-ben; felkéri az EKSZ-t, hogy továbbra is tartsa magát a 2010/427/EU határozatban [1] a személyzet összetételére vonatkozóan meghatározott arányhoz, amelynek értelmében a személyzet egyharmadát a tagállamokból, a fennmaradó részét pedig az uniós intézményektől érkező alkalmazottaknak kell alkotniuk;

33. továbbra is aggódik amiatt, hogy az EKSZ személyzeti összetételében folyamatos egyensúlyhiány tapasztalható az állampolgárság tekintetében; megjegyzi, hogy 2017 végén a tagállamokból kirendelt diplomaták az EKSZ teljes igazgatási személyzetének 32,83 %-át tették ki (azaz számuk 307 fő volt), míg 2016 végén az EKSZ személyi állományának 31,7 %-a származott a tagállamokból, szemben a 2015. évi 32,9 %-kal és a 2014. évi 33,8 %-kal;

34. hangsúlyozza, hogy az EKSZ az ismételt felhívások ellenére továbbra sem felel meg a földrajzi egyensúlyra vonatkozó követelményeknek, és jelentős mértékű aránytalanság tapasztalható, lévén, hogy képviseletvezetői Belgiumból (9), Németországból (15), Franciaországból (16), Olaszországból (21), Lengyelországból (5) és a Cseh Köztársaságból (2) érkeznek; tudomásul veszi különösen az olasz képviseletvezetők számának az elmúlt két évben történt növekedését;

[1] A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

35. felhív az EKSZ-en belüli földrajzi egyensúly javítására; ismételten hangsúlyozza az összes tagállam állampolgárai megfelelő és érdemi jelenlétének fontosságát; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek biztosítania kell, hogy a jelöltek kompetenciáinak és érdemeinek tiszteletben tartása mellett valamennyi tagállam megfelelő képviselettel rendelkezzen; ezért arra ösztönzi az EKSZ-t, hogy továbbra is működjön együtt a tagállamokkal abból a célból, hogy a nemzeti diplomatahálózatokon belül hirdesse álláshelyeit;

36. felhívja az EKSZ-t, hogy valamennyi közkiadás terén hajtsa végre a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést;

37. emlékeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítése a politikai folyamatok (át)szervezése, javítása, fejlesztése és értékelése annak érdekében, hogy a politikai döntéshozatalban részt vevő szereplők minden szinten és minden szakaszban valamennyi szakpolitikába beépítsék a nemek közötti egyenlőség szempontját;

38. elégedettséggel jegyzi meg, hogy az álláshelyek tekintetében a nemek közötti általános arány csaknem egyensúlyba került, mivel az összes álláshely 47,4 %-át nők töltik be; felhívja azonban az EKSZ-t, hogy csökkentse tovább a meglévő minőségi egyenlőtlenségeket minden szinten, feladatkörben és a különböző kategóriákban, különösen az adminisztrátori álláshelyek esetében, amelyeknek jelenleg 34,92 %-át töltik be nők; ösztönzi az EKSZ-t, hogy továbbra is dolgozzon a nemek közötti egyensúly támogatása és a sokszínűség növelése érdekében hozott számos intézkedésen, mint például a közvetlenül vezetői szint alatti pozíciókat betöltő nők hálózatán, valamint a vezető pozíciókat betöltő, illetve a vezetői pozíciókra törekvő nőknek szóló képzéseken;

39. megállapítja, hogy a nemek közötti és földrajzi egyensúlyt az EU különleges képviselői esetében is tiszteletben kell tartani, és hogy jelenleg nyolc uniós különleges képviselő közül kettő nő; úgy véli továbbá, hogy az esetleges összeférhetetlenségek elkerülése érdekében etikai normákat is figyelembe kell venni; támogatja, hogy az EKSZ etikai iránymutatást készítsen elő, figyelembe véve a képviseleteken végzett munka sajátosságait;

40. hangsúlyozza, hogy ugyanez a helyzet az alkalmazottak nemek szerinti megoszlása tekintetében a vezetői álláshelyeken, miközben megállapítja, hogy enyhe javulás figyelhető meg, hiszen 2018-ban 27,1 % volt a nők aránya a 2017. évi 24,5 %-hoz képest, ami 71 nőt jelent, azaz a 211 középvezetői álláshelyből 60-at (vagy 28,4 %-ot a 2017. évi 26 %-hoz képest), az 51 felsővezetői álláshelyből pedig 11-et (21,57 %-ot a 2017. évi 18 %-hoz képest);

41. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítéseket kell tenni ezen egyenlőtlenségek kezelésére; felhívja az EKSZ-t, hogy aktualizálja a nemek közötti egyenlőségre és esélyegyenlőségre vonatkozó stratégiáját annak érdekében, hogy az magában foglaljon a nők vezetői pozíciókban való jelenlétére vonatkozó konkrét célokat; kiemeli, hogy az EKSZ-en belüli geopolitikai és nemek közötti egyensúly javítása hozzájárulna ahhoz, hogy az Unió nagyobb felelősséget vállaljon a külső fellépésekért;

42. megjegyzi, hogy a 135 képviseletvezetői álláshelyből 34-et töltenek be nők; sajnálja továbbá, hogy a képviseletek éves rotációs gyakorlata során alacsony a vezetői pozíciókra pályázó női jelöltek aránya, mindössze 18 %; ösztönzi az EKSZ-t, hogy továbbra is működjön együtt a tagállamokkal a női jelöltek számának növelése érdekében;

43. megállapítja, hogy a tagállamokból kirendelt nemzeti szakértők száma 449-en állapodott meg, ami megegyezik a 2017-es létszámmal; megjegyzi, hogy a kirendelt nemzeti szakértők 87,31 %-át az EKSZ székhelyére küldték ki azzal az indoklással, hogy megfelelnek az EKSZ struktúráján belüli speciális igényeknek; felhívja továbbá az EKSZ-t, hogy a kirendelt nemzeti szakértők esetében felvételi politikájában fordítson különös figyelmet az esetleges összeférhetetlenségi problémára;

44. emlékeztet arra, hogy a korábban az uniós intézmények vagy ügynökségek alkalmazásában álló tisztviselők számára fontosak a várakozási időszakok, mivel a rendezetlen összeférhetetlenségi helyzetek veszélyeztethetik a magas szintű etikai normák érvényesítését az uniós igazgatásban; hangsúlyozza, hogy a személyzeti szabályzat 16. cikke lehetővé teszi az uniós intézmények és ügynökségek – köztük az EKSZ – számára, hogy elutasítsák egy volt tisztviselő arra irányuló kérelmét, hogy egy adott állást elfogadjon, amennyiben a korlátozások nem elegendőek az intézmények jogos érdekeinek védelméhez; attól tart, hogy gyakran nem lehetséges a közszolgálati jogviszonyt követő tevékenységre előírt feltételek betartatása; ezért arra ösztönzi az EKSZ-t, valamint az összes többi ügynökséget és uniós intézményt, hogy vegyék fontolóra a személyzeti szabályzat 16. cikke alapján rendelkezésre álló eszközök teljes skáláját, különösen amikor értesítést kapnak az átláthatósági nyilvántartásba bejegyzett szervezethez vagy vállalathoz történő áthelyezésről annak érdekében, hogy kizárják annak kockázatát, hogy a volt tisztviselők a szolgálattól való távozásukat követő két éven belül lobbitevékenységet folytassanak az uniós intézményeknél; felhívja továbbá az összes uniós intézményt és ügynökséget, köztük az EKSZ-t, hogy a személyzeti szabályzat 16. cikkében előírtaknak megfelelően szigorúan tegyék közzé az egyes esetekre vonatkozó értékeléseiket;

45. úgy véli, hogy valamennyi uniós intézményben folytatni kell a személyzeti szabályzat 16. cikkének és a kapcsolódó etikai szabályoknak a végrehajtása és felügyelete terén szerzett tapasztalatok megosztását; üdvözli az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen elkötelezettségét az uniós intézmények közös uniós etikai testülete mellett;

46. megállapítja, hogy költséghatékonyságuknak és szinergiáiknak köszönhetően fokozatosan nőtt a közös épülethasználati projektek iránti érdeklődés és az ilyen projektek száma, valamint hogy olyan mechanizmust biztosítanak, amely lehetővé teszi a közös ügyintézés teljes költségének megtérülését;

47. üdvözli, hogy tovább terjedt az a gyakorlat, mely szerint az uniós képviseletek és a tagállamok közösen bérelnek épületet, és hogy 2018-ban huszonkét új közös épülethasználati megállapodást írtak alá, ami 65 képviseletet érintett és összesen 114 közös épülethasználati projektet eredményezett; megjegyzi továbbá, hogy két, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodást kötöttek az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalával és a Bizottság Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatóságával, és üdvözli, hogy további szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásokról folynak tárgyalások az Európai Beruházási Bankkal, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel és az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynökségével;

48. elismeréssel jegyzi meg, hogy a közös bérlés 52,1 millió EUR összegű, nem elhanyagolható új bevételi forrást teremtett az EKSZ számára, ami mozgásteret biztosít ingatlanvásárlási politikája fejlesztéséhez; megjegyzi, hogy az EKSZ 34 irodaépület tulajdonosa a képviseleteken, 143-at pedig bérel;

49. kéri, hogy az EKSZ biztosítsa, hogy valamennyi érdekelt uniós intézmény és szerv – például a Parlament és az Európai Beruházási Bank – az EKSZ-szel azonos feltételek mellett bérelhesse az épületeiket; kiemeli a közös épülethasználat gazdasági előnyeit a karbantartási és üzemeltetési költségek, valamint a biztonsági költségek csökkentése révén; megismétli továbbá, hogy az EKSZ-nek biztosítania kell, hogy képviseletei esetében az ingatlanlízing vagy -vásárlás költségei vonatkozásában tiszteletben tartsák azt az árskálát, amelyet a tagállamok képviseleteinek követniük kell; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek megfelelő biztonságiköltség-becsléseket kell beépítenie a számításokba annak érdekében, hogy a későbbi szakaszokban elkerülhető legyen a további finanszírozás iránti igény;

50. üdvözli, hogy a Számvevőszék ajánlását követve – az EKSZ épületeinek a lehető legjobb kihasználása és a szükségtelen kiadások elkerülése érdekében – sikerült csökkenteni az egy főre jutó legfeljebb 35 m^2-t túllépő képviseletek számát;

51. támogatja az állandó éves felülvizsgálati mechanizmust mint hatékony munkaerő-gazdálkodási eszközt a képviseletek hálózata emberi erőforrásainak jobb rangsorolása és a változó geopolitikai prioritásokhoz és a projektportfóliók méretéhez (pl. az egyesült királyságbeli képviselet megnyitásának előkészítéséhez, a Salamon-szigeteki képviselet bezárásához, a panamai képviselet korszerűsítéséhez és egy mongóliai képviselet megnyitásához) való rendszeres hozzáigazításának biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy 2018-ban a személyzeti erőforrások e racionalizálásának első eredményeként nyolc álláshelyet csoportosítottak át a képviseletek között;

52. megismétli, hogy az Unió lépéseket tett annak érdekében, hogy intézményeiben mindenki méltányos javadalmazásban részesüljön; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek biztosítania kell, hogy a székhelyen és a képviseleteken lévő gyakornokai tisztességes javadalmazásban részesüljenek a szakmai gyakorlatok valamennyi típusa esetében (kék könyv, Bruges és egyéb); üdvözli az európai ombudsman ajánlásai alapján bevezetett fizetett szakmai gyakorlatokat a képviseleteken és a nem fizetett szakmai gyakorlatok felkínálásának megszüntetését; megjegyzi, hogy a képviseleteken a gyakornokok száma több mint megnégyszereződött, a 2017. évi 26-ról 2018-ban 109-re nőtt; sajnálja azonban, hogy az EKSZ által 2018-ban kínált 404 szakmai gyakorlatból 126 nem részesült javadalmazásban, mivel a diákok kötelező képzésének részét képezte; felhívja az EKSZ-t, hogy biztosítson megfelelő juttatást az EKSZ valamennyi gyakornoka számára a gazdasági alapon történő megkülönböztetés megerősítésének elkerülése érdekében;

53. hasznosnak tartja a munkaterhelés-kezelési eszközök javítását egy olyan cselekvési terv mellett, amely a különböző szakmai igények, tapasztalatok és nemzetiségek figyelembevételével vonzza és tartja meg az embereket; üdvözli az emberi erőforrásokról szóló jelentést, és felkéri az EKSZ-t, hogy egyértelműen jelölje meg intézményi szükségleteit (vagy a szükséges új szakértelmet), és azonosítsa vállalati szinten a munkaerővel kapcsolatos azon kockázatait, amelyek akadályozhatják az EKSZ szakpolitikai célkitűzéseinek elérését; támogatja az EKSZ által a létszámleépítés miatt növekvő munkateher kezelése érdekében tett intézkedéseket;

54. aggodalommal veszi tudomásul a képviseletekre és a székhelyre vonatkozó, 2018-ban kezelt 135 közvetítési ügyet, amelyek vagy a jogokra és kötelezettségekre vonatkozó megoldatlan nézeteltérésekkel, vagy különböző típusú munkahelyi konfliktusokkal, többek között állítólagos pszichológiai és szexuális zaklatással kapcsolatosak; felhívja az EKSZ-t, és különösen a jelenleg közvetlenül a főtitkárságnak bejelentést tevő közvetítő szolgálatot, hogy az erőforrás-gazdálkodásban továbbra is kiemelten kezelje ezt a kérdést; ismételten hangsúlyozza a zaklatással szembeni zéró tolerancia kultúrája kialakításának és a bejelentett esetek szigorú nyomon követésének fontosságát; üdvözli az EKSZ főtitkára által 2018-ban indított, zaklatás elleni figyelemfelkeltő kezdeményezést, amelynek célja, hogy több információt nyújtson az EKSZ zaklatás elleni politikájáról;

55. ebben az összefüggésben felkéri továbbá az EKSZ-t, hogy bővítse ki – különösen a képviseletek hálózatában – a bizalmi személyek jelenleg hat főből álló hálózatát azáltal, hogy esetleg növeli a képviseleteken dolgozó képzett önkéntes tanácsadók számát; ösztönzi az EKSZ-t, hogy a személyzet származásától és a személyzet eltérő státuszától függetlenül mozdítsa elő a szociális párbeszédet;

56. megállapítja, hogy az EKSZ — miután 2017-ben aktualizálta az Európai Csalás Elleni Hivatallal kötött igazgatási megállapodását, és megerősítette a külügyekben illetékes főigazgatóságokkal, például a Külpolitikai Eszközökért Felelős Főigazgatósággal (DG FPI), az Európai Szomszédságpolitikáért és a Csatlakozási Tárgyalásokért Felelős Főigazgatósággal (DG NEAR) és a Nemzetközi Együttműködés és a Fejlesztés Főigazgatóságával (DG DEVCO) a csalással kapcsolatos kérdésekben folytatott együttműködést – folytatta a csalás elleni stratégiájának finomítására irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy további együttműködést kell megvalósítani az Európai Csalás Elleni Hivatallal és a Bizottsággal (a külügyekben illetékes főigazgatóságokkal, például a DG FPI-vel, a DG NEAR-rel és a DG DEVCO-val); elismeréssel veszi tudomásul a képviseletvezetőknek a DG DEVCO-val és a DG NEAR-rel egyetértésben a csalás megelőzésével és a „csalás megelőzése" belsőkontroll-elv révén történő jelentéstétellel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységét; üdvözli, hogy az EKSZ tagja az Európai Csalás Elleni Hivatal elnökletével működő Csalásmegelőzési és -felderítési Hálózatnak (OLAF);

57. felhívja az EKSZ-t, hogy éves tevékenységi jelentésében tüntesse fel az OLAF-hoz utalt ügyek és az OLAF által az EKSZ-en belüli lehetséges összeférhetetlenségekkel kapcsolatban folytatott vizsgálatok számát;

58. megjegyzi, hogy 2018-ban egy olyan esetről számoltak be, amikor egy külső személy állítólag visszaélést jelentett be egy uniós képviseleten dolgozó bizottsági alkalmazott ellen; kéri az EKSZ-t, hogy tájékoztassa a Parlamentet az általa visszaélések bejelentése esetén – különösen a képviseleteken – alkalmazott politikáról és eljárásokról;

59. támogatja az EKSZ arra irányuló erőfeszítéseit, hogy javítsa az átláthatóságot annak révén, hogy előmozdítja és javítja az EKSZ elektronikus nyilvántartását, amelyen keresztül a polgárok hozzáférést kérhetnek a dokumentumokhoz; elégedettséggel jegyzi meg, hogy a polgárok 2017-hez képest gyakrabban használták az EKSZ-nyilvántartást; felkéri az EKSZ-t, hogy biztosítson gyors választ a polgárok kéréseire;

60. üdvözli, hogy 2020-ban hatályba lép az alkalmazási feltételekről, a LA-Medical és a LA-Provident Alapról szóló három együttes határozat, amelyek a szociális biztonsági rendszerek korszerűsítése és javítása érdekében új szabályozási keretet vezetnek be a képviseletek helyi alkalmazottaira vonatkozóan; üdvözli a képviseleteken az EKSZ és a Bizottság alkalmazottai körében 2018-ban végzett első közös felmérést; támogatja a helyi alkalmazottainak felvételére és irányítására vonatkozó belső ellenőrzés elindítását a Számvevőszék által az uniós külképviseleteken dolgozó helyi alkalmazottak felvételi eljárásában megállapított hiányosságok (pl. az eljárás egyes szakaszai átláthatóságának hiánya) orvoslása érdekében;

61. tudomásul veszi a Belső Ellenőrzési Szolgálatnak az EB-EKSZ koordinációra vonatkozó ellenőrzését, és elismeréssel veszi tudomásul az ellenőrzés azon következtetését, hogy a Bizottság szolgálatai (DG DEVCO, DG NEAR és DG FPI) és az EKSZ közötti koordinációs tevékenységek összességében eredményesek és hatékonyak; megjegyzi azonban, hogy meg kell határozni az adott országnak nyújtott teljes uniós külső támogatás egységes képét, és meg kell erősíteni – a DG DEVCO-val és a DG NEAR-rel együttműködésben – a kockázatértékelést és -kezelést a bizonytalansági és enyhítő stratégiákra vonatkozó közös álláspont kialakítása érdekében;

62. felhívja a figyelmet a Számvevőszék 15/2018. számú, „A nigeri és mali belső biztonsági erők kapacitásának megerősítése: korlátozott és lassú a haladás" című különjelentésének megállapításaira és ajánlásaira; felhívja az EKSZ-t, hogy i. hozzon intézkedéseket a missziók működési hatékonyságának javítása érdekében megfelelő gyakorlati iránymutatás és elegendő támogatás nyújtása révén; ii. javítsa a missziók személyzeti álláshelyeinek betöltési arányát; iii. határozzon meg a műveletekhez illeszkedő megbízatásokat és költségvetéseket, és dolgozzon ki közös, átfogó kivonulási stratégiát, amely egyértelműen meghatározza a közös biztonság- és védelempolitikai missziók lezárásával kapcsolatos szerepeket és felelősségi köröket; iv. fokozza a fenntarthatósági szempontokra való összpontosítást; valamint v. javítsa a teljesítménymutatókat és az EKSZ által végzett hatásvizsgálatokat a feladatok teljesítésének megfelelő nyomon követése és értékelése érdekében;

63. támogatja a politikai döntéshozatal, a társadalmi diplomácia és a stratégiai kommunikáció közötti kapcsolat megerősítését; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy 2018-ban (a 2017. évi 1,1 millió EUR-hoz képest) 3 millió EUR-t különítettek el az EKSZ számára „stratégiai kommunikációs plusz" fellépésének megszilárdítására a dezinfomáció és a hibrid fenyegetések elleni küzdelem, a külföldi beavatkozással szembeni ellenálló képesség fejlesztése, valamint az üzleti hírszerző szolgálatok fejlesztése érdekében;

64. hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a propaganda ellen, és le kell leplezni a dezinformációt és a rosszindulatú külső befolyást; hangsúlyozza az EKSZ stratégiai kommunikációs munkacsoportja munkájának fontosságát, és felszólít a szükséges pénzügyi és személyi erőforrásokkal való ellátására;

65. üdvözli az uniós intézmények és a tagállamok közötti riasztási rendszer létrehozását, amelynek célja a dezinformációs kampányokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztásának megkönnyítése, valamint a tudományos élet, a tényellenőrzők, az online platformok és a nemzetközi partnerek által nyújtott nyílt forrású információkon alapuló válaszok koordinálása; ösztönzi az EKSZ-t, hogy dolgozzon ki hosszú távú elképzelést a riasztási rendszerre vonatkozóan, és mozdítsa elő a tagállamokkal és más kulcsfontosságú partnerekkel való koordinációt; ösztönzi továbbá az EKSZ-t, hogy népszerűsítse az euvsdisinfo.eu honlapot, amely több mint 5 000 dezinformációs ügyet tartalmaz, de 2018-ban mindössze 1,2 millió megtekintést ért el;

66. támogatja az EKSZ az irányba tett erőfeszítéseit, hogy megerősítse az összes fizikai és informatikai biztonsági kérdést, a személyzet és az épületek biztonságától kezdve az új biztonsági berendezések beszerzésén át egészen a regionális biztonsági tisztviselők képzéséig, hogy megóvják az EKSZ biztonsági érdekeit és további biztonsági know-how-t biztosítsanak hivatalos biztonsági kockázatkezelés és a kiberbiztonsági kihívások kezelése és kiberbiztonsági politika végrehajtása révén; különösen üdvözli, hogy a székhelyen a kockázatok csökkentése érdekében a biztonságra vonatkozó tudatosságot növelő programot indítottak, amely a 2018-as személyzeti felmérésen alapul, valamint a képviseleteken biztonsági kockázatkezelési rendszert vezettek be, amely egységesíti a helyi biztonsági fenyegetésekről, többek között az egészségügyi és biztonsági kockázatokról szóló jelentéstételt; ösztönzi az EKSZ-t, hogy folytasson a szolgáltatásai digitalizációjára irányuló reális politikát;

67. üdvözli az EKSZ 2017-es pénzügyi évre vonatkozó mentesítéséről szóló állásfoglalás első nyomonkövetési jelentését, amelyet a képviselők többsége fogadott el, és üdvözli az EKSZ arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy foglalkozik a mentesítési eljárás során felvetett főbb ajánlásokkal és észrevételekkel az uniós források kezelésének további javítása érdekében;

68. kéri az EKSZ-t, hogy a költségvetési rendelet 266. cikkével összhangban készítsen nyomonkövetési jelentést a 2018. évi pénzügyi évre vonatkozóan;

69. üdvözli azokat az új kezdeményezéseket, amelyek célja az uniós polgárokkal az Unió külső kapcsolatainak szerves részét képező társadalmi diplomácia és stratégiai kommunikáció fontosságáról folytatott kommunikáció javítása; ösztönzi az EKSZ-t, hogy a közösségi médián és weboldalain keresztül ruházzon be a digitális kommunikációba; elismerését fejezi ki amiatt, hogy az EKSZ elkezdett véleményformálókat bevonni az egész Európára kiterjedő nyilvános figyelemfelkeltő kampányok lebonyolításába; tovább ösztönzi a szabad, nyílt forráskódú, saját tárhelyen működtetett közösségi hálózati platformok használatát, amelyek különös tekintettel vannak a felhasználók adatainak védelmére;

70. sajnálja, hogy az EKSZ még nem rendelkezik környezetközpontú irányítási rendszerrel; megjegyzi, hogy erőfeszítések történtek a videokonferencia használatának előmozdítására; kéri azonban az EKSZ-t, hogy dolgozzon ki konkrét cselekvési tervet a székhelye és képviseletei környezeti lábnyomának csökkentése érdekében;

71. üdvözli az EKSZ és a Parlament közötti rövid távú kirendelési programot; kiemeli a program szerepét az egyes intézmények struktúrái és munkamódszerei kölcsönös megértésének javításában, és ezáltal a két intézmény közötti együttműködés javításában; ösztönzi az EKSZ-t, hogy a résztvevők számának növelése érdekében a személyzet körében aktívabban mozdítsa elő ezt a programot; javasolja továbbá az EKSZ és a tagállamok diplomáciai szolgálatai közötti diplomáciai csere- és kirendelési program kiterjesztését, amelynek célja a közös diplomáciai kultúra fejlődéséhez való hozzájárulás;

72. hangsúlyozza az EU Északi-sarkvidékre vonatkozó politikájának növekvő jelentőségét, valamint azt, hogy az EU északi-sarkvidéki nagyköveti tisztsége stabilitásának biztosítása révén meg kell erősíteni az Unió hitelességét a partnerek körében.